

UITSPRAAK 20-306

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellant
tegen
het Bestuur van de Faculteit [X], verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2020 heeft verweerder het verzoek van appellant om toelating tot de masteropleiding [X], specialisatie [X], per 1 september 2020 afgewezen.

Op 10 augustus 2020 heeft appellant administratief beroep bij het College ingesteld en de voorzitter van het College verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Op 18 augustus 2020 heeft verweerder getracht een minnelijke schikking te treffen met appellant. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 19 augustus 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op 24 augustus 2020 heeft appellant nadere stukken ingediend.

Het beroep is versneld behandeld op 25 augustus 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellant heeft aan de zitting deelgenomen. Namens verweerder hebben [namen], beiden beleidsmedewerker bij de afdeling [X], deelgenomen. Appellant heeft een pleitnota overgelegd.

Uitspraak
20-306

Blad 2/7

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant heeft de bacheloropleiding [X] aan de Universiteit Leiden afgerond. Ook heeft hij de onderwijseenheden afgerond waarmee hij het [X] heeft behaald.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat appellant met de bachelor [X] niet aan de toelatingseisen voldoet voor de masteropleiding [X], specialisatie [X]. Alleen een bachelordiploma [X] biedt toegang tot die opleiding. Anders dan appellant veronderstelt, was in het verleden voor [X] naast het behalen van de zogenoemde [X]-vakken ook een masterdiploma [X] vereist. Los van het feit dat appellant niet beschikt over dat diploma, is deze regeling afgeschaft door nieuw beleid van het ministerie van OCW en de VSNU. Daarom heeft verweerder al geruime tijd ook studenten met een masterdiploma [X] en [X] effect niet toegelaten tot de opleiding.

Wat betreft het door appellant in zijn beroepschrift aangevoerde strijd met het motiveringsbeginsel, merkt verweerder het volgende op. Nu appellant om toelating op grond van artikel 5.2.1 van de OER heeft verzocht, heeft verweerder dit beoordeeld. Voor de volledigheid heeft verweerder in het bestreden besluit opgemerkt dat appellant verder niet inhoudelijk voldoet aan de vergelijkbare eisen die daarvoor worden gesteld in artikel 5.2.2 van de OER. Deze zinsnede was bedoeld als handreiking aan appellant, door hem alvast van deze extra informatie te voorzien. In het minnelijke schikkingsgesprek heeft verweerder dit nader toegelicht. Van strijd met het motiveringsbeginsel is geen sprake.

De eindkwalificaties van de bachelor [X] zijn anders dan die van de bachelor [X]. Het primaire doel van de bachelor [X] is de student uit te rusten met de kennis, inzicht en vaardigheden die noodzakelijk zijn om toegang te krijgen tot de master [X].

Naar aanleiding van het beroep van appellant op het vertrouwensbeginsel, waarin hij verwijst naar emailwisselingen met zijn studieadviseur, heeft verweerder navraag gedaan bij die studieadviseur. De studieadviseur verschilt van mening met appellant over de voorwaarden voor toelating tot de masteropleiding [X]. Ook uit de door appellant overgelegde emailwisselingen met de studieadviseur blijkt volgens verweerder niet dat appellant met zijn vooropleiding toegang had tot de masteropleiding [X], specialisatie [X].

Uitspraak

20-306

Blad 3/7

3 – De gronden van het beroep

Appellant stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit in strijd met het vertrouwensbeginsel is genomen. Twee jaar geleden heeft hij in overleg met zijn studieadviseur besloten de keuzevakkenruimte van [X] in te vullen met het [X] - traject. Het behalen van het [X] zou naast afronding van de bacheloropleiding [X] toelating tot de masteropleiding [X], specialisatie [X], bieden. Ten tweede stelt appellant dat er strijd is met het gelijkheidsbeginsel. Voorheen werden dergelijke toelatingsverzoeken wel gehonoreerd. Ten derde stelt appellant dat het bestreden besluit in strijd met het motiveringsbeginsel is genomen. Een motivering waarom inhoudelijk niet aan de vergelijkbare eisen wordt voldaan ontbreekt. Appellant is erg gemotiveerd voor de opleiding. Uit zijn behaalde cijfers blijkt zijn interesse voor de [X] kant ten opzichte van de onderwijseenheden op het gebied van [X].

4 – Relevante regelgeving

De Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleiding [X] 2019-2020 (“OER”) vermeldt, voor zover hier van belang:

Artikel 5.2 Eisen toelating tot het studiejaar 2020-2021

5.2.1 Krachtens artikel 7.30b eerste lid van de wet zijn toelaatbaar tot (een afstudeerrichting van) de opleiding degenen die in het bezit zijn van (één van) de volgende graden:

a. de graad Bachelor in de opleiding [X] aan de Universiteit Leiden (vgl. art. 5.2.4), of;

b. de graad Bachelor in de opleiding [X] van een van de andere Nederlandse universitaire faculteiten [X] mits dit een zogenaamde toga-variant betreft. ⁶¹

5.2.2 De toelatingscommissie kan, op diens verzoek, ieder die niet voldoet aan de voorwaarden genoemd in artikel 5.2.1, onderdelen a en b, doch die ten genoegen van de commissie kan aantonen kennis, inzicht en vaardigheden te bezitten op hetzelfde niveau als degenen die in het bezit zijn van een graad als omschreven in artikel 5.2.1, onderdelen a en b, eventueel onder nader te stellen voorwaarden, toelating verlenen tot de opleiding, onverminderd de eisen genoemd in artikel 5.2.4:

- wanneer zij beschikken over een Bachelor graad van een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs; én
- zij beschikken over (vergelijkbare) kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding bedoeld in artikel 5.2.1 *, én;
- wanneer zij – in het geval van de afstudeerrichting [X] – minimaal 45 EC hebben behaald aan [X] vakken;

**Uitspraak
20-306**

Blad 4/7

- die naar het oordeel van de toelatingscommissie voldoende kennis van de voertalen van de opleiding hebben. De taalvaardigheid kan die in de Nederlandse en/of de Engelse taal zijn (vgl. art. 2.8).

Het vereiste niveau voor de Nederlandse taal, is het Toelatingsexamen Universiteit Leiden – gevorderd (TUL; voorheen 6 (zoals vastgesteld door de Universiteit Leiden)) en voor de Engelse taal 7.0 IELTS, TOEFL paper 600, Toefl Internet 100, met dien verstande dat voor alle toetsonderdelen een minimale subscore dient te zijn behaald van 6.0 IELTS, 20 Toefl Internet of 54 Toefl paper.

[*Deze kennis, inzicht en vaardigheden zijn neergelegd in de eindtermen van de opleiding zoals beschreven in hoofdstuk 2 van de OER van de bacheloropleiding [X].]

Voetnoot 61:

61 Dat wil zeggen: voldoen aan de vereisten voor het [X] met uitzondering van het vereiste van het behaald hebben van een [X] master van (minimaal) 60 EC. Om te beoordelen of sprake is van een toga-variant kan – naast diploma's en cijferlijsten – gevraagd worden om een motivatiebrief en een CV.

Ingeval van bacheloropleidingen die een compensatieregeling kennen impliceert het vereiste van de toga-variant dat in ieder geval voor zogenoemde kernvakken van de master afstudeerrichtingen een voldoende moet zijn behaald, d.w.z. het cijfer 6.0 of hoger.

De Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleiding [X] 2019-2020 vermeldt, voor zover hier van belang:

Artikel 2.1 Doel van de opleiding

a. Met de opleiding wordt beoogd:

- Het verwerven van kennis van en inzicht in het [X] en op het gebied van de [X] in meer brede zin;
- Het verwerven van academisch-juridische vaardigheden en het verwerven van een academische houding waarbij het stellige [X] wordt begrepen vanuit het systeem van het [X] en de beginselen waarop dat systeem berust, alsmede het verwerven van een academische vorming;
- De voorbereiding op een verdere wetenschappelijke studieloopbaan, in ieder geval toelating tot de masteropleiding [X] van de Universiteit Leiden, met daarbinnen de afstudeerrichtingen [X];
- Voorbereiding op een maatschappelijke loopbaan. (...)

Artikel 2.3 Eindkwalificaties

2.3.1 Voor de afstudeerrichting [X] gelden de volgende eindkwalificaties:

Primaire doel van de opleiding is de bachelor uit te rusten met de kennis, inzicht en vaardigheden die noodzakelijk zijn om toegang te krijgen tot de master [X].

Uitspraak

20-306

Blad 5/7

De Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleiding [X] 2019-2020 vermeldt, voor zover hier van belang:

Artikel 2.1 Doel van de opleiding

Met de opleiding wordt beoogd:

- Het verwerven van kennis en inzicht op het gebied van het [X] in brede zin en met name van het [X];
- Het verwerven van academisch-[X] vaardigheden en het verwerven van een academische houding waarbij het stellige [X] wordt begrepen vanuit het systeem van het [X] en de beginselen waarop dat systeem berust, alsmede het verwerven van een academische vorming;
- De voorbereiding op een verdere wetenschappelijke studieloopbaan, in het bijzonder de masteropleiding [X];
- Voorbereiding op een maatschappelijke loopbaan.

Artikel 2.3 Eindkwalificaties

Primaire doel van de opleiding is de bachelor uit te rusten met de kennis, inzicht en vaardigheden die noodzakelijk zijn om toegang te krijgen tot de master [X].

5 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Niet in geschil is dat appellant niet beschikt over een bachelordiploma [X] en daarmee niet voldoet aan de voorwaarden neergelegd in artikel 5.2.1 van de OER voor toelating tot de masteropleiding [X]. Appellant heeft op 24 augustus 2020 nadere stukken ingediend. Het betreffen e-mailwisselingen met het admission office en zijn studieadviseur van juni en juli 2020. Met verweerder is het College van oordeel dat hieruit niet blijkt dat appellant is toegezegd dat hij met zijn vooropleiding voor toelating tot de masteropleiding [X], specialisatie [X], in aanmerking komt. De studieadviseur mailt expliciet dat de hoofdregel is dat alleen met een bacheloropleiding [X] toegang mogelijk is tot de masteropleiding [X]. Van een gerechtvaardigd beroep op het vertrouwensbeginsel is geen sprake. Verweerder heeft dan ook terecht toelating op deze grond afgewezen.

Het College buigt zich vervolgens over de vraag of appellant op grond van artikel 5.2.2 van de OER voor toelating tot de masteropleiding [X] in aanmerking komt. Daarvoor is vereist dat appellant met de bacheloropleiding [X] en de door

**Uitspraak
20-306**

Blad 6/7

hem behaalde [X] vakken voldoet aan de eindtermen van de bacheloropleiding [X].

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat appellant, hoewel hij de zogenoemde [X] vakken heeft behaald, alsnog deficiënties heeft in vergelijking met de onderwijseenheden die in de bacheloropleiding [X] worden aangeboden. Ter zitting heeft appellant onweersproken toegelicht dat hij ongeveer 20 à 25 ECTS aan onderwijseenheden mist van de bacheloropleiding [X].

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat in het verleden de studieresultaten zijn bestudeerd van [X] die de masteropleiding [X] volgden. Hieruit bleek dat [X] aanmerkelijk langer over de opleiding deden, dan studenten met een afgeronde bachelor [X]. Er zijn geen eerdere gevallen bekend waarin een student met alleen een bachelor [X] en [X] is toegelaten tot de masteropleiding [X], specialisatie [X]. Een half jaar geleden heeft verweerder ook een dergelijk toelatingsverzoek van een student afgewezen, op dezelfde gronden. In het verweerschrift heeft verweerder uitgelegd dat de bacheloropleiding [X] niet dezelfde leerdoelen kent als de bacheloropleiding [X].

Het College deelt het standpunt van verweerder en maakt de motivering tot de zijne. Ook uit de doelen van de bacheloropleidingen [X] en [X], genoemd in artikel 2.3 van de OER-en van die opleidingen, blijkt dat toelating tot de aansluitende masteropleiding wordt beoogd. Het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel slaagt niet, nu er volgens verweerder geen toelatingsverzoeken zijn ingewilligd van studenten met eenzelfde vooropleiding als appellant en appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat dit wel is gebeurd. Het College is van oordeel dat als er sprake zou zijn van een motiveringsgebrek in het bestreden besluit verweerder dit voldoende heeft hersteld gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting.

Gelet hierop heeft verweerder terecht de toelating van appellant tot de opleiding per 1 september 2020 geweigerd. Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen wordt daarom afgewezen.

**Uitspraak
20-306**

Blad 7/7

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond;

en

de voorzitter van het College van beroep voor de examens,

gezien artikel 7.61, zesde lid, van die wet,

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. J.J. Hylkema, M. Heezen LLB en W.J. van Wetten BSc (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: